

HØJESTERETS DOM

afsagt mandag den 19. maj 2014

Sag 238/2013

Hugo Hvidkvist

(advokat Claus J. K. Rehl)

mod

Michael Borgquist

(advokat Lonnie Nielsen, beskikket)

I tidligere instanser er afsagt dom af Retten i Nykøbing Falster den 4. april 2012 og af Østre Landsrets 7. afdeling den 2. april 2013.

I pådømmelsen har deltaget fem dommere: Niels Grubbe, Marianne Højgaard Pedersen, Vibeke Rønne, Michael Rekling og Jens Kruse Mikkelsen.

Spørgsmålet om forældelse er udskilt til særskilt og skriftlig behandling, jf. retsplejelovens § 253 og § 387.

Påstande

Appellanten, Hugo Hvidkvist, har nedlagt påstand om, at hans krav mod indstævnte, Michael Borgquist, ikke er forældet.

Michael Borgquist har påstået afvisning, subsidiært stadfæstelse af landsrettens dom.

Retsgrundlag

Forældelseslovens § 26, stk. 1, bestemmer:

”Loven kan ikke ved forudgående aftale fraviges til skade for skyldneren.”

Af de specielle bemærkninger til bestemmelsen i lovforslaget fremgår bl.a. (jf. Folketings-
tidende 2006-07, tillæg A, L 165, s. 5642):

”Selv om forældelsesreglerne ikke på forhånd kan fraviges til skade for debitor, vil
denne, f.eks. en løøsresælger, gyldigt kunne påtage sig en garanti, der rækker ud over
forældelsesfristen.”

Det fremgår af lovforslaget, at det bygger på betænkning nr. 1460/2005 om revision af for-
ældelseslovgivningen. Heraf fremgår bl.a. (bet. s. 396 og 402):

”4. Fravigelse af forældelsesreglerne ved aftale

4.1. Gældende ret

...

Selv om forældelsesreglerne ikke på forhånd kan fraviges til skade for debitor, må det
antages, at debitor, f.eks. en løøsresælger, gyldigt kan påtage sig en garanti, der rækker
ud over forældelsesfristen, jf. Bo von Eyben s. 44 og Gomard s. 224.

...

4.5. Udvalgets overvejelser

...

Efter gældende ret kan der ikke antages at være noget til hinder for, at debitor påtager
sig en garanti, f.eks. for byggematerialer, der rækker ud over forældelsesfristen, jf. af-
snit 4.1 ovenfor. Det er forudsat, at heller ikke lovudkastets § 25 [lovens § 26] vil være
til hinder herfor.”

Højesterets begrundelse og resultat

Sagen angår, om det krav, som en bygherre, Hugo Hvidkvist, har rejst mod entreprenøren,
Michael Borgquist, som følge af mangler ved en tagudskiftning i henhold til en 10-årig ga-
ranti på arbejdet, er forældet efter den absolutte 10-årige forældelsesfrist efter forældelses-
lovens § 3, stk. 3, nr. 4. Det er i den forbindelse et spørgsmål, om garantien indebærer en fra-
vigelse af forældelsesfristen.

Højesteret tiltræder, at tagudskiftningen må anses for at være afleveret, da arbejdet blev faktur-
reret den 23. juli 2000, og at den absolutte 10-årige forældelsesfrist må regnes fra denne dato
og derfor som udgangspunkt udløb den 23. juli 2010. Da den tidligere gældende 20-årige ab-
solute forældelsesfrist regnedes fra aftalens indgåelse i 2000 og ikke var udløbet ved udgan-
gen af 2010, kan forældelse efter forældelsesloven af 2007 dog først indtræde den 1. januar
2011, jf. overgangsbestemmelsen i § 30, stk. 1.

Forældelseslovens regler, herunder om forældelsesfristernes længde, kan ikke ved forudgående aftale fraviges til skade for skyldneren, jf. lovens § 26, stk. 1. Det er imidlertid forudsat i lovens forarbejder, at bestemmelsen ikke er til hinder for, at en skyldner gyldigt kan påtage sig en garanti, der rækker ud over forældelsesfristen.

En garanti må sædvanligvis forstås således, at det ikke er en betingelse for garantikravet, at der er anlagt retssag inden udløbet af garantiperioden. I et tilfælde, hvor garantiperioden er af samme varighed som den absolutte forældelsesfrist, indebærer forældelsesreglerne imidlertid som udgangspunkt, at forældelsen skal afbrydes, f.eks. ved sagsanlæg, inden udløbet af forældelsesfristen og dermed inden udløbet af garantiperioden. Derved kan fordringshaveren blive stillet ringere end efter den tilsagte garantiforpligtelse. Højesteret finder derfor, at en garanti af samme varighed som den absolutte forældelsesfrist efter omstændighederne kan indebære, at der i nødvendigt omfang må indrømmes fordringshaveren mulighed for at anlægge retssag om et garantikrav, også efter garantiperiodens udløb, selv om der herved sker en fravigelse af den absolutte forældelsesfrist. Højesteret finder, at sagsanlæg eller anden fristafbrydelse i så fald må ske inden rimelig tid.

I den foreliggende sag må garantiperioden regnes fra afleveringen, senest den 23. juli 2000, således at garantiperioden udløb den 23. juli 2010. Hugo Hvidkvist opdagede i 2010, at der kunne foreligge en mangel ved taget, fik en ingeniør til at undersøge taget i februar 2010, modtog dennes rapport i marts 2010 og reklamerede over for Michael Borgquist i april 2010, men anlagde først retssag ved indlevering af en stævning den 9. marts 2011, uden at der i mellemtiden havde været ført forhandlinger mellem parterne. Højesteret finder, at sagsanlægget under disse omstændigheder ikke er sket inden for rimelig tid, og at Hugo Hvidkvists erstatningskrav derfor er forældet.

Herefter stadfæster Højesteret landsrettens dom.

Thi kendes for ret:

Landsrettens dom stadfæstes.

I sagsomkostninger for Højesteret skal Hugo Hvidkvist betale 30.000 kr. til statskassen.

De idømte sagsomkostningsbeløb skal betales inden 14 dage efter denne højesteretsdoms afgørelse og forrentes efter rentelovens § 8 a.